

ת"ד 737/11-16 - מדינת ישראל נגד מיכל דור

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 737-11-16 מדינת ישראל נ' דור

בפני	כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מיכל דור

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשמת מהמיוחס לה בכתב האישום, בכל הנוגע לאחריותה לגרימת תאונת דרכים, וזאת מחמת הספק. אני מרשיע את הנאשמת בנהיגה ללא רשיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

כתב האישום ומהלך הדיון באשר לתאונת הדרכים.

הנאשמת הואשמה בכך שבעת נסיעה בצומת נכנסה לצומת כאשר ברמזור בכיוונה דלק אור אדום ופגעה ברכב המעורבת שנכנסה לצומת בחסות האור הירוק שברמזור. בעשותה כן נהגה הנאשמת בקלות ראש וגרמה לתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש למעורבת, חבלות לנאשמת ונזקים לרכבים המעורבים.

הנאשמת כפרה באשמה והתיק נקבע להוכחות. טרם תחילת הראיות ביקשה המאשימה תיקון כתב האישום ובית המשפט התיר זאת. במועד שמיעת הראיות התברר כי המאשימה מחזיקה בידה מסמך שגוי באשר לתקינות הרמזורים ובית המשפט התיר דחיית הדיון לשם כך. בישיבת ההוכחות הנוספת ביקשה המאשימה שוב תיקון כתב האישום ואף לכך נעתר בית המשפט. בסיכומם של דברים העידו בפני בית המשפט, מטעם התביעה, הנהגת המעורבת, שוטר שנכח במקום התאונה, שוטר שגבה הודעת הנאשמת, עד אשר העיד על תקינות הרמזורים, וכן עד נוסף מטעם התביעה אשר, כפי הנטען, נכח במקום התאונה וראה את כניסתה של הנאשמת לצומת ברמזור אדום. מטעם ההגנה העידה הנאשמת. בסיום פרשת ההגנה סיכמו באי כח הצדדים בעל פה והתיק נקבע למתן הכרעת דין.

המחלוקת העיקרית בין הצדדים.

הנהגת המעורבת והנאשמת טוענות כל אחת כי נכנסו לצומת ברמזור ירוק ומשכך טוענת כל אחת כי רעותה נכנסה

לצומת ברמזור אדום וגרמה בכך לתאונת הדרכים. לאחר ששמעתי את העדויות וקראתי את ההודעות והתרשומות אין באפשרותי להכריע בין הגירסאות המנוגדות, אף יתכן כי שתיהן מאמינות באמת ובתמים כי נהגו כדין, ואולם בכל מקרה מדובר בעדות בעלות עניין ולא מצאתי כל סיבה להעדיף עדות אחת על פני רעותה. בנסיבות אלו התיק אמור להיות מוכרע על פי גירסתו של עד התביעה (להלן העד) אשר נטען ע"י הנהגת המעורבת כי נכח במקום. התביעה רואה בו עד ראיה אובייקטיבי ומנגד טוען הסנגור בסיכומיו כי אין לקבל את עדות העד כעד ראיה אובייקטיבי. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי למסקנה כי התעורר ספק באשר לעדות העד, ספק ממנו הנאשמת זכאית להנות.

טרם שאנתח את גדרי הספק אבהיר כי אינני קובע כי העד לא נכח במקום התאונה ואולם הנתונים אשר בפני עוררו ספק מסויים, ומאחר ובמשפט פלילי עסקינן, יש לתת משקל לספקות אלו ובהמשך לכך יש לזכות את הנאשמת מאחריותה לגרימת תאונת הדרכים.

דין והכרעה.

אין חולק כי במקום התאונה נכח שוטר אשר ערך דו"ח פעולה, השוטר העיד בפני בית המשפט. השוטר מוסר בעדותו כי לא נכח במקום כל עד שראה את התאונה ומציין כי **"הנהגת השניה טענה שיש לה עד אבל לא היה שם אף עד"** (עמ' 5 ש' 11). נתון זה יש בו כדי לעורר ספק ואולם אין בו, כשלעצמו, כדי לשלול טענה כי העד נכח בתחילתו של הארוע ועזב את המקום טרם הגעת השוטר. נתון נוסף מעלה עוד שאלות בעניין זה ואבהיר. בעדותו של העד בבית המשפט מתאר העד כי נכח במקום עד הגעת מד"א או זק"א ואז עזב את המקום, עוד מוסיף העד כי שוטר לא נכח במקום. עדות זו לא מתיישבת עם עדותו של השוטר המציין כי **"מד"א לא היו אני הזמנתי אותם"** (עמ' 4 ש' 17) ובהמשך **"אני הזמנתי מד"א דרך הגל שם אמרתי שיגידו למוקד"** (עמ' 4 ש' 20). מאחר והשוטר הוא שזימן את מד"א והעד מוסר כי לא עזב את המקום עד הגעת מד"א או זק"א, הסברה נותנת כי שניהם היו במקום התאונה בו זמנית. אם אכן כך מצופה מהעד כי יפנה לשוטר וימסור לו כי הוא עד לתאונה. העד מוסר כי לא פנה לשוטר משום שלא היה שוטר במקום ואולם כפי שאמרנו לעיל הסברה נותנת כי השוטר היה בזמן שבו טען העד כי היה במקום. אין אני בא לקבוע מסמרות בעניין זה ויתכן כי בסערת הרוחות העד לא נתן ליבו לשוטר ואולם לא ניתן לומר כי הנתונים דלעיל אינם מעוררים ספק.

לספק שתואר לעיל יש להוסיף ספקות נוספים. העד מוסר כי הנהגת המעורבת **"לא יכלה לצאת מהרכב כמעט התעלפה"** (עמ' 16 ש' 15-16) וכן מסר בהודעתו (ת/6) כי דיבר עם המעורבת **"...כדי שהיא לא תאבד את ההכרה"**. גם הנהגת המעורבת מסרה בעדותה כי לא דיברה כלל עם הנאשמת בכל הארוע ונראה מתיאורה כי לא דיברה עם הנאשמת עקב מצבה הרפואי הקשה וההלם שנגרם לה כתוצאה מהתאונה (פרוטוקול עמ' 8) ואולם השוטר מנגד מתאר כי שתי הנהגות האשימו אחת את השניה (עמ' 5 ש' 4-7. בנוסף לא ברור כיצד נמסרו פרטי העד למעורבת. בהודעת העד ת/6 מוסר העד כי **"רשמתי לה בטלפון שלה את הטלפון שלי"**. ובעדותו מוסר בתחילה כי המעורבת ביקשה כי יתקשר מהטלפון שלו לטלפון של ביתה ובהמשך מוסר כי לא זוכר האם ההתקשרות היתה מהטלפון שלו או מהטלפון שלה (פרוטוקול עמ' 16). בשולי נושא זה אעיר כי מצופה מהחוקר המשטרתי אשר חקר את המעורבת כי יחקור אותה בעניין העד לתאונה. המעורבת נחקרה כ 10 ימים לאחר התאונה. המעורבת מוסרת מס' טלפון של עד לתאונה. בפני החוקר נמצא תיק המשטרה ובו דו"ח הפעולה של שוטר שהגיע למקום ובדו"ח אין איזכור

לנוכחות עד במקום. מצופה מחוקר משטרתי כי בנסיבות אלו יחקור את המעורבת בעניין נסיבות ופרטי הגעת מס' הטלפון של העד לידי המעורבת ולא יסתפק בקבלת נתונים באופן כה לקוני כפי שמצטייר מההודעה (ש 17-18) כך בכל חקירה, וודאי כאשר המעורבת נחקרה בשלב זה תחת אזהרה. אילו החוקר היה מבצע מלאכתו כנדרש ניתן היה לעמת את גירסת המעורבת עם גירסת העד בעניין זה.

בסיכומם של דברים אחזור ואזכיר כי אינני בא לקבוע כי העד לא נכח במקום ואולם לא ניתן לומר כי לא התעוררו ספקות ומאחר ואין להרשיע אדם בפלילים אלא כאשר הראיות מוכיחות זאת למעלה מכל ספק סביר אני מזכה את הנאשמת מאחריותה לגרימת תאונת דרכים.

נהיגה ללא רשיון רכב וללא פוליסת ביטוח תקפים.

ובאשר ליתר האישומים אשר בכתב האישום. ב"כ הנאשם בכפירתו מיום 17.9.17 התמקד באחריות לתאונה בלבד ולא טען דבר וחצי דבר באשר ליתר סעיפי האישום. אין מדובר בהשמטה גרידא משום שבכל מהלך המשפט ואף בחקירתה הראשית של הנאשמת לא היתה טענה כי הנאשמת החזיקה ברשיון רכב ובפוליסת ביטוח תקפים, ובחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי לא ידעה שאין רשיון רכב תקף. לפיכך יש להרשיע את הנאשמת בעבירות אלו. הסנגור טען אמנם בפתח סיכומיו ובאופן לקוני כי לא היה עליו להשיב לאשמה בכל הנוגע לרשיון הרכב ופוליסת הביטוח ואולם אין צורך להזכיר לסנגור את השלב בו יש לטעון כי אין להשיב לאשמה, וזאת כאשר הסנגור אף לא כפר ברכיבי אשמה אלו ולא העלה טענות בעניין זה בכל מהלך המשפט. בנסיבות אלו יש לדחות את טענות הסנגור.

סוף דבר אני מזכה את הנאשמת מעבירות של נהיגה בקלות ראש, כניסה לצומת ברמזור אדום והתנהגות הגורמת נזק, ומרשיע את הנאשמת בנהיגה ללא רשיון רכב תקף וללא פוליסת ביטוח תקפה.

בדיון הקבוע ליום 11.12.18 ישמעו טיעונים לעונש לעניין העבירות בהן הנאשמת הורשעה.

מזכירות תודיע ותשלח ההחלטה לצדדים

ניתן היום, א' טבת תשע"ט, 09 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.